

"En azîm bir münâcattır." gibi ifadelerdeki "en", bilinen manası ile zirveyi mi ifade ediyor? Yoksa "çok büyük, en büyüklerden sayılan" gibi anlamları mı ifade ediyor?

"Hazret-i Yunus ibni Mettâ Alâ Nebiyyinâ ve Aleyhissalâtü Vesselâmin münâcâtı, en azîm bir münâcattır ve en mühim bir vesile-i icabe-i duadır..."(1)

Buradaki **"en"** ifadesini "*çok büyük*" ya da "*en büyüklerden*" şeklinde anlamak daha uygun olur. Çünkü Hazreti Peygamber (asv)'in ve diğer ulü'l-azm olan peygamberlerin dua ve ubudiyeti Hazreti Yunus (as)'in dua ve ubudiyetinden daha büyük ve daha kapsamlı olabilir.

Şayet **"en"** ifadesini mutlak en üst şeklinde anlarsak, "*bu duanın üstünde bir dua yok*" anlamı çıkar ki bu peygamberlerin manevi makam hiyerarşisine uygun düşmez.

Kısacası **"en"** ifadesini, cümlenin siyak ve sibakına uygun bir şekilde yorumlamak gerekiyor. Yani "en" ifadesi zirve anlamına gelebileceği gibi "çok büyük, en büyüklerden" anlamına da gelebilir.

(1) bk. [Lem'alar, Birinci Lem'a.](#)